

عنوان مقاله:

یادگیری سیاستی در سیاستهای توسعه فناوری و نوآوری ایران (مطالعه قوانین برنامه سوم، چهارم و پنجم توسعه)

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نوآوری، دوره 6، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

Kiarash Fartash - دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

Mehdi Elyasi - استادیار، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی

Seyyed Soroush Ghazinoori - سازمان استادیار، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی

Seyyed Habibollah Tabatabaiean - دانشیار دانشکده حسابداری و مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با هدف بررسی یادگیری سیاستی و سازوکارهای آن در عمده ترین تلاش های سیاست گذاری فناوری و نوآوری ایران، بر برنامه های توسعه به عنوان مهم ترین سیاست های توسعه ای میان مدت کشور تمرکز نموده است. با بررسی ۵ برنامه توسعه اخیر، برنامه های سوم تا پنجم توسعه که دارای نگاهی منسجم تر و یکپارچه در قالب یک فصل مجزا به توسعه فناوری و نوآوری هستند به عنوان سه قانون منتخب مورد مطالعه قرار گرفت. پس از بررسی و تحلیل محتوای اسناد سیاستی و مصاحبه با ۱۸ نفر از بازیگران اصلی این فرآیند، ۱۶ مقوله محوری در توسعه فناوری و نوآوری استخراج گردید. سهم غالب یادگیری سیاستی در این ۱۶ مقوله به یادگیری سیاسی و فنی به ترتیب با ۸ و ۷ تکرار اختصاص یافته است. این سهم بالای یادگیری سیاسی به عنوان نازل ترین نوع یادگیری، نشان از بلوغ پایین یادگیری در بدنه سیاست گذاری فناوری و نوآوری کشور است. یادگیری فنی و مفهومی (با ۷ و ۵ وقوع) نشان از تلاش های نسبتاً موفق سیاستی است که عموماً بازیگران سیاستی سطح پایین و میانی درصدد بهبود و استمرار روند موفقیت های گذشته هستند نتایج این پژوهش می تواند در شناخت دقیق تر فضای سیاستی توسعه فناوری و نوآوری در دو دهه گذشته و تجارب آتی مفید باشد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سیاستی، یادگیری، قانون برنامه توسعه، سیاستهای توسعه فناوری و نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895455>

